

PREDIKAN VID STUDENTGUDSTJÄNST KYNDELSMÄSSODAGEN
DEN 2/2 1955 I LUNDS DOMKYRKA.
TEXT: JOH 1:18.

PSALMER: 480:1-5, 228:1-4, 66:1-4.

I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen

Texten läses.

Gud....Flera än vi anar letar efter Gud, just efter att få se honom, upptäcka en skyimt av honom bakom stjärnsystemet, inne i orsakskedjorna som ett brott på den, en lucka, en hemlighet som förståndet icke kan nalkas och som med rätta kan kallas "Gud". Och man ställer sin fråga till dem som forska i naturen eller till den som tala om sina andliga upplevelser: Vad såg Ni? Kan Ni visa upp något som kan kallas "Gud". Och somliga bland dessa tillfrågade försöker komma med ett svar. - I den kören av röster hörs nu ordet ur Bibeln: "Ingen" har sett Gud. Ingen har någonsin sett Gud."

Men så börjar ordet att tala om "den enfödde Sonen". Det finns alltså ett undantag i mänskligheten. Han har "sett" något? Ja, det väntar man sig. Men textordet kröker av åt ett annat håll: "Den enfödde Sonen (eller: den enfödde Guden), som är i Faderns sköte; han har kungjort...". Vår svenska Bibel lägger till: "(han har kungjort) vad Gud är", men i grekiskan står bara εκεινος εξημησαστο = han har kungjort. Det är icke så, att Gud är på ett ställe, och så ser Kristus honom och sedan säger till andra vad han har sett, utan: den enfödde Sonen är i Faderns sköte: Faderns hjärta klappar i hans människohjärta, när han upprättar de sjuka och förtvivalade, när han släpas inför Pilatus och när han korsfästes - därför kan han också säga: "den som har sett mig, han har sett Fadern", "så här gör Gud": jag har kungjort.

I nutidens fråga efter kunskap är det som om ett enda av människans sinnen hade tillvållat sig all makt: synsinnet; man begär att få se, man begär, att något skall föreligga, så att man kan peka ut det. Därmed följer också, att man på förhand är inställd på att ingenting kan sågas till en, ingenting kan bli av mig hört och mottaget utan att jag ser det, utan att jag förmår peka ut det, efteråt. Synsinnet har ett starkt herravälde över hörselsinnet i hela vår kultur - och kommer att få det ännu mer.

Och det som jag ser, det är ur en alldeles bestämd synpunkt dött, även om det rör sig, även om det lever och ger ljud ifrån sig: mitt öga ser det, fixerar det, observerar även dess rörelse; så länge jag bara brukar mitt öga, förnimmer jag intet av något väsens tal till mig och intet av den handling med mig, som ligger däri, att någon tar till mig. Men med hörseln och med örat är det tvärtom: det fullständigt livlösa, där all rörelse saknas, det döda, hörs icke, i hörandet ligger

att mitt öra träffas av en kraft, det träffas av att något händer, sker, verkar, talar. (Bildförbudet i Israel. Så kom Herrens ord, skaparord.)

Och nu är det detta enda, som Bibeln vill: den förkunnar en Gud som handlar, som gör - och som handlar med oss, just med oss som nu träffas av kungörelsen. Därför står det dubbla ordet där i texten: "Ingen har någonsin sett Gud": Ingen - någonsin - sett ----- "Den enfödde Sonen, som är i Faderns sköte han har kungjort". Gån ut och predika!

Men härur följer något annat. När jag vill se, iakttaga och observera, såsom en åskådare åser något, då kan jag oavbrutet vara anonym, en ibland publiken, en i mängden: "den moderna människan", som det heter. När jag tänker om mig själv, att jag är "den moderna människan", då gör det för tillfället detsamma, vad jag heter och vem jag är, vad jag har genomgått i min egen enskilda levnadshistoria. Och den "Gud", som jag önskar att få "se" bakom orsakssammanhangen, han är också en Gud utan namn, "det gudomliga", som det heter. Förväntan är inställd på att hitta någon sorts högre andlig Orsak inne i (eller bakom) de andra, små orsakerna. Och då gör det ett så underligt intryck, när man kommer med ett ord om Jesus Kristus, en människa mitt i historien - det är som om det inte hörde dit - det har väl inte med "Guds existens" att skaffa? Guds verk måste vara något allmänt, tycker man - något man kan möta överallt, lika klart. Ja, det beror ju på vad Gud är. Om han är den som gör, den som skapar och skänker liv - då får mottagaren sitt liv - då kan det råda samma egendomliga regel för hans liv, det liv han skänker, som för det yttre livet vi njuter på jorden, detta liv som flyter fram därur, att Solen finns, en enda avgränsad, bestämd kropp, vars värme och ljus kastas ut över jordklotet och alstrar allt liv därpå. Vårt jordiska liv är inte något "allmänt". Om Solen, denna avgänsade, bestämda kropp, slocknade, skulle mitt liv, och alla andras liv, dö bort. För tusenden av människor har det funnits stunder, då varje hopp skulle ha sönderslagits i deras hjärtan om de icke hade haft det namnet: Jesus ("Kristus" överstruket) (Man kan dö av brist på sol: vara död fast man går omkring.)

"Du är min sol i köld,
i strid är du min sköld.
Min tro kan du upptända,
allt ont ifrån mig vända." (del av Sv.Ps 207:11)

Han är Solen, genom vilken livet skänkes och från vilken livet utgår, just därför att han är "den Enfödde Sonen, som är i Faderns sköte" och som "kungjorde" genom att leva ett människoliv och som alltfört "kungör" genom att tala, genom att nå oss, träffa oss med sina handlingar - ty hans ord är handlingar, ännu i denna stund, såsom solens strålar är handlingar med oss, ännu på det ofantliga avstånd, som skiljer oss från solen: (Vad är 2000 år jämfört med milen till Solen?) vårens liv födes, när Kristi ord tränger in i ett samvete.

Och då går det inte att vara anonym längre, en i mängden blott, "den moderna människan", letande efter Guds existens. Gud har fått ett namn, han heter något, när han kommer och handlar med mig, och jag får ett namn: det betyder något vad jag heter och vad jag har genomgått, sprungen ut som foster ur en enda kvinnas sköte, med en enda fader, bägge två

med namn på, bägge två varelser som lever bara en gång - och själv har jag fått en liten bit att vandra på mellan födelsen och döden; där går jag med mitt namn, det som utsades över mig i dopet: "Frukta icke, jag har kallat dig vid namn, du är min".

Har en människa sett Kristi ansikte riktat mot sig en enda gång, liksom blivit träffad av hans blick och hört hans ord ljuda i det egna samvetet, kort sagt: har hon drabbats av honom, då tvivlar hon sedan inte heller på: det är detta ansikte, som skall vara vänt mot hela världen i den yttersta domen, denna blick, inför vilken intet kan gömmas undan, detta ord, som tränger igenom och uppenbarar alla hjärtans tankar! Man kan inte vara människa utan att möta människan, Människosonen. Och när man då vet, att man till sist omigen måste möta hans ansikte, då har man ingen annan tillflykt än denna: Han kan icke vara annorlunda än Han var på jorden, där han förbarmade sig över de förbannade och de förtappade - Han kan aldrig bli annorlunda! Detta är hans väsen och hans hjärta, och sådan är han just idag, i det ord, varmed han nu när oss, i den nattvard, vari han nu "utdelas" till oss: Min kropp, utgiven för er, mitt blod, utgjutet för er." Ty "den enfödde Sonen, som är i Faderns sköte, han har kungjort."

Låt oss bedja!

Gud, i denna värld uppflammar så månet ljus, som snart slocknar och icke kan lysa vår väg. Om du för oss ut i mörkret, så lär oss att se Kristi ansiktes ljus, som icke avtar utan blott klarnar i den yttersta natten.

Gud i denna värld ropar så mången röst, som snart mattas och icke kan leda vår vandring. Om du för oss ut i tystnaden, så lär oss att där höra Kristi ord, det eviga ordet, som genomtränger världen på den yttersta dagen.

Låt oss icke dö utan att först ha blivit nådda av din hand. Amen.

7 Faldens ar Smeds och re Katois

Chuders namn. Sömen.

"Fuglen har rignar ut Suld. Den an-

fäddes Soren, som vi i faldens

sköte kom, han kungjort var

Suld är "Falk. 1: 18)

Tåg, de 2 fcltr. är

det kungjortmässigt, faldens

Prinsset ike ägdr ~~Prins~~ ~~Prins~~

än på sändag. Det har haft

Så med kungjortmässigt, ~~Prins~~

~~Prins~~ som vi ha den ~~Prins~~

gick med ~~Prins~~ ~~Prins~~

Prinsde ~~Prins~~ ~~Prins~~

var de ~~Prins~~ ~~Prins~~

De rikts. d kungjortmässigt,

In vi valt ut ~~Prins~~ från den

Texten, andra ägdr ~~Prins~~ ~~Prins~~

Ja "Fuglen har rignar ut Suld
Suld "Fuglen har rignar ut Suld,
han kungjort
Suld...
Selden an sira-
nas teten efter Suld, just efter

Själmen!
om det

480:1-5
298:1-4
66:1-4

att för sig barmora, lyftöfka en skymt av honom sakom slöjms-
 systemen, iure i straks höjor-
 ma som ett trost på ~~den~~ en
 tucka, en handlinghet? förstå-
 det icke kan makas en ren
 med valta kan kallas "Gud"! Den
 man ställer sin fråga till den som
 förnka i naturen. Mer till den
 som talas om sin ~~en~~ ^{ändliga} upp-
 lösning: Vad sag du? Kan du om
 upp något som kan kallas "Gud". Den
 stönlige sländ ~~den~~ ^{Killhög} förstås kan
 ma med all svar. — ~~den~~ ^{den}
 föregående vites förs ma ~~den~~ ^{den}
 om Bibeln: "Jag har mitt Gud. Jag
 har min svär ett Gud"

Men så börjas ordet
 att tala om "den enfaldige Sver".
 Det finns alltså ett undantag?
 mäktigheten. Han kan "ett"
 något? Ja, det sägas man sig.

Men Ekelundet bekräftar av att en
 mot håll: "den enfaldige Sver" (Allt)
 du ^{den enfaldige Sver} ^{den enfaldige Sver} ^{den enfaldige Sver}
 skole; han har kunnigast. "Vad
 svaret i Bibeln säger till: "Han
 kan kunnigast) vad Gud är", men
 i grekiskan står bara: ΕΚΕΙΝΟΣ
 ΕΣΤΙΝ Ο ΘΕΟΣ = han kan kunnigast
 det är icke så, att Gud är på ett
 ställe, och så är det ^{den enfaldige Sver}
 ut sedan ^{den enfaldige Sver} ^{den enfaldige Sver}
 men: den enfaldige Sver är ^{den enfaldige Sver}
 denna skole: det som hjält klug-
 ger i hans människligt, när
 han upprättnar sig i världen, när
 förstås, när han släpar ut
 Platon och när han konfirmeras
 kyrkan kan han icke säga: "den enfaldige Sver"
 han sett mig, han kan det ^{den enfaldige Sver}
~~den enfaldige Sver~~ "så här går Gud" ^{den enfaldige Sver}
 han kunnigast. ^{den enfaldige Sver}
 multiplisera fråga

avgränsade, bestämde kropp, ^{bestämde} ~~bestämde~~
 De skulle mitt liv, och alla andra,
 de ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ av människor
 kan se människans ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 skulle ha ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 om de ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
~~Man kan skriva ett litet stycke om~~
 "Du är min själ, kött,
 i jord är du min sköta

Min du kan du upptäcka,
 allt ont i din väg vända "
 Du är solen, gemen vilka bi-
 ret skärkes och från vilken
 livet utgår, jorden är det
 han är "den förfärlige sonen,
 som är i jordens sköte " är
 som "kroppens" gemen att
 vara ett människans och
 alltså "kroppen" gemen att
 ta, gemen att ha os, ^{bestämde} ~~bestämde~~
 ha os med sina handstingar
 Ly han ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 Vad är ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ med vilken i ^{bestämde} ~~bestämde~~

rim i denna stund, sin
 solens skålar är handstingar
 med os, rimma ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 ligan avstånd, s. ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 per os ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 födes, när kristi ord ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 ett samvete. ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 Och de ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~

att vara anonym längre, en
 i mängden stött, "den moderna
 människans", befände eller ^{bestämde} ~~bestämde~~
 existens. ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 han betar något, när han ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 och handlar med mig, ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 för ett namn: det betyder
 något ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 i ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 i ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 med en enda fader. ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 med namn ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 der om ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 och själs ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~
 mitt liv ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~ ^{bestämde} ~~bestämde~~

att vandra på i mellan förtroendet
in öfver; där går jag med
mitt ~~hjärta~~ ^{hjärta} ~~och~~ ^{och} ~~händer~~
över mig i djupet. Vurka
icke, jag verkallet dig i 9
nema, där är min "

Har en människa
ett blott ömhet ritat
mot sig, en enda gång, lit
som blivit behållt av hans
ölsk och hört hans ord
från i det egna samvetet,
horst sag: ^{det är} ~~det är~~ ^{en} ~~en~~
honom, då i tvivel kan de -
den icke heller på: det är
dette ömhet som skall vara
vänt mot hela världen i
den yttersta domens denna
blott, ~~in~~ ⁱⁿ ~~in~~ ⁱⁿ ~~in~~ ⁱⁿ
kan gämnas i sin, detta
ord, som tränges i själens
och uppenbar alla hjär -

att han kan skriva
den plömmen från sin

Nu kan icke vara uti det är
När ~~han~~ ^{han} ~~kan~~ ^{kan} ~~skriv~~ ^{skriv}
Lars ~~kan~~ ^{kan} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
då det, att man vill sist
omigen ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
ömskete, ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}

Man ingen annan ~~skriv~~ ^{skriv}
är denna: Han kan icke
vara omörlunda än Han
var på jorden, då han för-
tändade sig i de förtämma-
de och ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
kan aldrig bli omörlunda;
Detta är hans väsen och hans
fröja och såsom är kan
just idag, i det ord var-
med ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
i det mitt vard ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
vare kan man ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
oss: "Min förnys, utgiva för
~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}
er, "y" ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv} ~~skriv~~ ^{skriv}

(12)
Sonen, som är i Tadelans
sköte, kan här kungöras.

Låt oss bedja!

Gud, i denna värld uppflyttas
mer än mängdet Guds, som
smärt slidenar och icke
kan lyra sin väg. Om
du för oss ut i mörk-
ret, så lär oss att län-
sa Kristus avriktes Guds
som icke avtar utan blott
slumrar i den yttersta
natten.

Gud, i denna värld so-
par så mångaen fröst, som
smärt mattas och icke kan
tela sin vandring. Om
du för oss ut i djupet-
naden, så lär oss att
slås från Kristus, ord,
det eviga ordet, som

(13)
Nemmaträngen värken på
den yttersta lägen.

Får oss icke ut utan att
först ha blivit nådda
av sin hand. Amen.

Äter gudfröjstens spekar Jack
skolan på skolan:

J. M. Bach: Si Jesus är
ett teoretiskt namn.

Jesus: Gudsfröjd, som övergår allt
förstod, bevara den fysiska
och andra tankar,

i Kristus Jesus evigt.